

תת"ע 281/09 - מדינת ישראל נגד פאלור אהרון פישל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 281-09-16 מדינת ישראל נ' פאלור אהרון פישל

לפני כבוד השופט ענת יהב-שופטת
מדינת ישראל
נגד
המאשימה:

הנאשם:
פאלור אהרון פישל ע"י ב"כ עו"ד כרמית דומרצקי

הכרעת דין

לפי סעיף 182 לחס"פ, אני מודיעה, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו כי ביום 07/09/2015 בשעה 17:20 ברחוב ירושלים 55,
בנימ-ברק, נהג ברכבו ועבר ממשאלuko הפרדה רצוף המסתמן על פני הכביש, כאשר בצדו הימני לא נמצאuko מקטע,
בניגוד לתקנה 36(ג) לתקנות התעבורה.

ביום 25/01/2017 כפר הנאשם באמצעות באת כוחו, כשארם שבמקום ישuko הפרדה, אולם מדובר בזעקה קצר מאד,
משכך וכאשר יצא בנסעה מן החניה על מנת לבצע פרסה, השוטר אשר עמד מאחוריו טעה לחשב כי הוא ביצע את
הפרסה על גביuko ה הפרדה, כאשר בעצם הנאשם ביצע את פניות הפרסה בהמשך שלuko שם מותר הדבר (עמ' 2 ש'
עד 9).

התיק נקבע לשמייעת הוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העיד עד **תביעה 1** - רס"ב חלב יוסף, אשר רשם דו"ח בירית משפט - **ת/1** וכן ערך בהמשך לכך
מזהר מאותו היום - **ת/2**.

עמוד 1

בחקירהתו הראשית אמר, כי ראה את הנאשם נושא על רחוב ירושלים פינת אהרוןסון וכן אמר כי לא ציין בדו"ח, אולם שראה זאת היה בנסיבות הקרובות למקומם, כאשר המרחק ממקום העבירה היה כ-30-40 מטר (עמ' 3-4, ש' 18-19 ו-1-2, בהתאם).

בחקירהו הנגדית, מזהה את המקום על פי התמונה שהוצאה לו על ידי ההגנה וממקם את עצמו קצת מאחוריו מקום הצלם שצילם את התמונה - **נ/1**, (עמ' 4 ש' 8-5).

עוד מצין על פי תמונה שהוצאה לו, כי הנאשם ביצע על פי הדו"ח **ת/1** את העבירה מול בית 55, אולם על פי התמונה הוא רואה כי רק מחצית מן הבניין שבו בית מס' 55 הוא קו הפרדה רצוף וחלקו האחורי מצוי מול הכביש שם מסומן קו מקוווקו - **נ/2**, (עמ' 4 ש' 9 עד 12).

העד איננו יודע להסביר מהוין יצא הנאשם לניהוג, אולם מצין כי הוא עשה פרסה על קו הפרדה, כאשר הוא נהוג מכיוון המספרים הקטנים לכיוון המספרים הגדולים, המצביעים על גבי הבניינים ברחוב.

עוד הוא מסכים, כי בתמונה שהוצאה לו **נ/1**, ניתן לראות כי קו הפרדה מתחילה קצת לאחר צומת אהרוןסון ונגמר באמצע בית מס' 55 (עמ' 4 ש' 26-16).

בהמשך לתמונות אלו, הגיעו ההגנה את **נ/3**, שם מצולם בית מס' 60 וכן **נ/4** אשר הוא צילום בית מס' 55.

בחקירהתו החזרת של העד, לא יכול היה למקם את רכבו של הנאשם על גבי התמונות, אלא רק על פי מה שרשום בדו"ח שהוא בקטע של קו הפרדה מול בית מס' 55.

פרשת ההגנה:

ה הנאשם העיד עד ייחד מטעמו, כאשר אמר שבתו מצוי בסמוך למקום החניה באותו היום, אמר כי מתגורר ברח' חברון 10 שהוא כ- 5 בניינים ליד בית מס' 55, שם חנה בחניה בצד הכביש שבו הוא ראשון מבין כל הרכב (עמ' 5 ש' 24-26).

עוד אומר, כי הוא יודע שבמקום קיימת אכיפה מוגברת ושבמקום חנייתו לא מצוי קו הפרדה, אלא בהמשכו של הכביש, אף על פי כן, טוען כי לא ביצע פניה פרסה באותו המקום שבו חנה וזאת ממשום שכלי הרכב שלו מסווג משא, כך שהוא חייב לבצע קשת רחבה ועל כן עוד המשיך בניהוג עם כיוון חנייתו, לכיוון רח' בגין ורך לאחר מכן ביצע את הפרסה במקום שלא מסומן לא קו רצוף ולא קו מקוווקו (עמ' 5 ש' 32-27).

בנסיבות זו מרחיב ואומר שבמקום אשר ביצע את הפניה פרסה קיימת כניסה לחניון של העירייה בדמות מפרק ועל כן הצליח לבצע סמך את הפניה אותה ביקש לעשות.

כאשר המשיך בנהיגתו לכיוון רח' אהרוןסון, פנה אליו שוטר, עצר אותו וטען כי הוא ביצע את העבירה כפי שנרשמה כנגדו בת/1.

הנאשם חזר ואומר, כי התגובה שניתנה בת/1, היא רוח הדברים אשר אמר לו.

בחיקירתו הנגדית אומר, כי הוא זה אשר צילם את התמונות נ/1 - נ/4 ואף אומר כי איןנו זוכר מתי צולמו התמונות, אולם מכיוון שהוא מתגורר במקום הרוי שלא השתנה שם דבר, לרבות החניונים ואף לא מספרי הבניינים.

הנאשם טוען, כי רוב בניין מס' 55 נמצא מול קו הפרדה מקווקו, אולם בכל אופן בוודאי שנמצא מול מקום חניית רכבו כפי שהוא באותו היום (עמ' 6 ש' 25-27).

עומד על כך, כי הרכב שלו חנה ראשון מבין כל רכב מול בית מס' 55.

הנאשם מעיד, כי לא הבחן בשוטר אלא רק לאחר שעצר אותו מול רח' אהרוןסון, אולם משום שאין זה חריג לראות במקום זה שוטר.

סיכוםים:

ב"כ המאשימה מבקשת להרשות את הנאשם לאור עדותו של השוטר והדו"ח אשר מילא, טען כי השוטר יכול היה להבחן בבירור ביצוע העבירה, כי נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם עבור לביצוע העבירה ובמהלכה וכי אין חולק כי במקום קיים קו הפרדה רצוף ברור ובולט.

ב"כ המאשימה מפנה ל נ/2, שם ניתן לראות כי חלקו של בית מס' 55 מצוי מול פס הפרדה רצוף המסתמן על הכביש.

ב"כ הנאשם מבקשת לזכות את הנאשם, ولو מחמת הספק, ציינה את הגינותו של השוטר וביקשה כי בהמ"ש יקבע כי השוטר טעה במא שראה מהמקום שעמד ועל כן חשב כי קו הפרדה אשר מצוי בתחילת בית מס' 55 עם כיוון עמידתו גרם לאותה טעות אשר באה בסופו של יום בדמות זו"ח תנועה כנגד הנאשם.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את עדות השוטר, עדות הנאשם והמסמכים אשר הוגשו לי על ידי הצדדים ובעיקר העובדה כי מדובר בעדות השוטר אל מול זו של הנאשם, נותר בלבד ספק לגבי ייחוס ביצוע העבירה לנายนם ואף כי נתתי אמון בדברי השוטר, הרי שנראה לי כי השוטר פרש נתוניהם אשר ראה באופן מוטעה, אך שבסופו של יום בא לידי טעות וחשב כי הנאשם ביצע את פנית הפרסה על גבי קו הפרדה, בעוד שהנאשם היה בסופו של אותו קו אשר הפך אליו מקווקו

ובהמשך אף לא היה מצוי כל במקום בו ביצע את הפניה ואפרט:

1. בת/1 נרשם כי השוטר היה בנסעה על גבי קטנוע משטרתי ברח' ירושלים לעבר המספרים הקטנים (הכוונה למספרים על גבי בניינים באותו הרחוב, כאשר הבחן ברכב מסווג משא מבצע פנית פרסה על קו הפרדה לבן רצוף מסומן היטב, כאשר הנאשם השלם את פנית הפרסה והחל בנסעה לעבר המספרים הגדולים).

בהמשך לכך, מצין השוטר כי הוא היה בצומת אהרוןסון ירושלים וכאשר הגיע אליו רכב הנאשם סימן לו לעצור.

מכאן, שהשוטר נסע על הקטנוע לכיוון מסוים, תוך שהבחן ביצוע העבירה כאשר הנאשם נסע לכיוון הנגדי מתרחק מן השוטר ורק לאחר פנית הפרסה וביצוע העבירה המיוחסת לו, החל לנסוע ולהתקרב לכיוון השוטר.

העובדת כי השוטר היה רכבתו כדי שהבחן ביצוע העבירה במרחק של בין 30 - 40 מטר כפי שהעיד בחקירה הראשית, יש בה כדי להטיל ספק ממשי במה שראה באותו מקום שבו טען כי הנאשם ביצע את אשר ביצע ובעיקר האם הנאשם ביצע את הפניה במקום אשר חשב השוטר.

2. עד להציג התמונות נ/2 - נ/4 לא ידע השוטר לומר כי מול בניין מס' 55 משורט לא רק הפרדה רצוף אלא גם קו הפרדה מקוווקו, אך שיתכן שברגע שהשוטר ראה את הנאשם מבצע את אותה פניה טעה לחשב כי הקו הרצוף אשר מצוי בתחילת בניין מס' 55, עם כיוון נסיעתו ממשך במעלה הכביש לכיוון המספרים הגבוהים.

3. בדו"ח ת/1 נרשם כי מקום העבירה הוא ברח' ירושלים בית מס' 64 בבני-ברק, ורק בת/2 מזכר אשר צורף באותו יום נרשם כי מקום העבירה אינו בית מס' 64, אלא בית מס' 55 כאשר הנאשם סיים את ביצוע פנית הפרסה מול בית מס' 62.

מכאן, שאותו קו הפרדה רצוף אשר נמצא בתחילת בניין מס' 55, והוא ממשך במעלה הכביש, אינו נמצא אף מול בית מס' 62 המקום בו סיים הנאשם את פנית הפרסה, אך שלא ניתן שה הנאשם החל לבצע את פנית הפרסה על גבי קו הפרדה רצוף.

4. תגבותו של הנאשם בשטח הייתה, כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, שהוא יצא מחנייה וכי עשה את פנית הפרסה במקום המותר לכך.

כך הייתה תגבותו במהלך החקירה וכן אף העיד במהלך שמייעת ההוכחות ולא סטה מגרסתו לא ימין ולא שמאל.

.5. אף על פי שהשופט עשה על ביהמ"ש רושם אמין, הרי שגם הנאשם עשה רושם צזה, הנאשם לא שינה את גרסתו נתן נימוקים וגיבה את דבריו בתמונות, תוך שהוא מבהיר ומסביר את המצב בכביש ואף נוטן נימוק לטענותו של השופט, אשר כפי שציינתי לעיל יכול להתפרש לאור הנסיבות בהן ראה את ביצוע העבירה הלאכoria.

לאור כל זאת, ומאחר שנותר בלביו ספק אשר צריך לעמוד לזכותו של הנאשם, החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' איר תשע"ז, 03 Mai 2017, בהעדר הצדדים.